

Dosarul nr. 1-1849/2025
1-25100445-12-1-15072025

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

10 martie 2026

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Postolachi

Grefierului

Laura Rotari, Crina Ciobanu

Cu participarea:

Procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Liliana Beșliu

Apărătorul inculpatului Pascaru Cătălin ***** – avocat Pîslaru Vitalie

(mandatul Seria MA, nr. *****din 08 iulie 2025)

În prezența:

Părții vătămate

Căuia Irina *****

Inculpatului

Pascaru Cătălin *****

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui:

Pascaru Cătălin *****, născut la *****, IDNP *****, originar din *****, studii medii, neangajat oficial în câmpul muncii, căsătorit – 3 copii minori la întreținere, supus militar, grade de invaliditate nu are, titluri și distincții de stat nu are, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat prin sentința

- *Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2017* în baza art.287 al. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă de 3 ani închisoare, conform art. 90 Cod penal suspendat condiționat pe un termen de 2 ani. Menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017.

- *Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 ianuarie 2024* în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal al RM. S-a încetat procesul penal pornit în temeiul Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021.

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (1) din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 15 iulie 2025 până la 10 martie 2026.

Procedura de citare legal executată.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. **Pascaru Cătălin *******, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la data de 01 ianuarie 2021, în jurul orei 14³⁰, prin inducerea în eroare a cet. Căuia Irina, contactând-o telefonic prin rețeaua "Viber" de pe numărul de telefon *****, prezentându-i ca adevărată fapta mincinoasă că este angajat al BC "Moldincondbank" SA și prezentându-i date eronate că terțe persoane fac tentative de sustragere a mijloacelor bănești de pe contul său, i-a solicitat transmiterea rechizitelor cardului bancar în vederea blocării contului și prevenirea sustragerii mijloacelor financiare. În continuare, intrând în posesia datelor cardului bancar, în aceeași zi, la orele 14⁴¹, 14⁴⁶ și 14⁴⁷, de pe cardul cet. Căuia Irina a efectuat trei plăți virtuale unice prin sistemul operațional "RUS, Moskva, QWB" gestionat de către "QIWI BANK" SA din or. Moscova în sumă de 6500,90 lei, 464, 35 lei și respectiv 234,50 lei, astfel, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 7199,75 lei.

1.2. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Pascaru Cătălin ******* a comis *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase - escrocherie*, infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Privind procedura

2.1. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Pascaru Cătălin ***** a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, necerând administrarea de noi probe, a solicitat prin cerere scrisă personal examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Apărătorul inculpatului Pascaru Cătălin *****, avocatul Pîslaru Vitalie de asemenea a pledat pentru examinarea prezentei cauze penale în procedura prevăzută de art.364/1 din CPP în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Acuzator de stat Liliana Beșliu, cât și partea vătămată Căuia Irina au considerat pasibil de a fi admisă cererea înaintată de inculpatul Pascaru Cătălin ***** privind examinarea cauzei penale în baza art. 364/1 CPP. Constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că fapta există, constituie infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(1) din Codul penal, a fost săvârșită de inculpat și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei.

2.2. Instanța atestă că potrivit prevederilor art. 364/1 alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe. În conformitate cu prevederile art. 364/1 alin. (4) din Codul procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, totodată trecând la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

2.3. Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura autentică a inculpatului Pascaru Cătălin ***** din cererea întocmită de ultimul personal, prin care recunoaște faptele incriminate, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța a admis prin încheierea protocolară cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364/1 din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audiere a martorului.

2.4. În acest sens instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală *„judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*. Or norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra* cât și de faptul că partea vătămată și avocatul acesteia nu au obiectat față de calificarea reținută, dar și de faptul că, instanța nu poate din inițiativa sa proprie, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redată în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Instanța menționează că potrivit § 43 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 9 martie 2017, privind excepția de neconstituționalitate a articolului 364¹ din Codul de procedură penală (*judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*), se susține că examinarea cauzei penale în procedură simplificată reprezintă un instrument care oferă avantajul soluționării cu celeritate a cauzelor penale atunci când inculpatul recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a afirmat că, atunci când o acuzație penală împotriva inculpatului este stabilită printr-o formă prescurtată de examinare judiciară, aceasta duce, în esență, la renunțarea la o serie de drepturi procedurale.

Acest lucru nu poate fi o problemă în sine, deoarece nici litera, nici spiritul articolului 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunțe la aceste garanții din propria sa voință (a se vedea *Scoppola v. Italia* (nr.2) [MC], hotărârea din 17 septembrie 2009, § 135).

2.5. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriile în speță sunt întocmite în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute în Codul penal.

Subsecvent, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană,

iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

3.1. Inculpatul Pascaru Cătălin *****, fiind audiat în ședința de judecată, în condițiile martorului, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, prin expunerea factologică a evenimentelor și-a recunoscut vina integral și circumstanțele de fapt incriminate declarând, că la data de 01 ianuarie 2021 s-a sustras de la partea vătămată în jur de 7800 lei. A fost la terminal, a ridicat banii și i-a transmis prin fratele său, nu cunoaște a cui erau și unde au plecat acești bani. Îi pare foarte rău de ce s-a întâmplat și a restituit paguba cauzată părții vătămate.

Concretizează, că nu mai ține minte cum a sunat și ce a vorbit cu partea vătămată, a fost conform învinuirii. A făcut 3 tranzacții, nu mai ține minte în ce sector se afla. Sincer se căiește de cele comise.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

4.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Pascaru Cătălin ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât „natura” și „cauza” acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

4.2. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate

în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

4.3. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

4.4. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Pascaru Cătălin ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- **Declarațiile părții vătămate Căuia Irina**, care a declarat că la data de 01.01.2021, aproximativ la ora 14³⁴ în timp ce se afla acasă, prin intermediul aplicației „viber” a fost telefonată de o persoană de gen masculin, necunoscută, de pe numărul de telefon *****. Profilul persoanei respective avea un logotip cu inscripția „Moldindconbank”. Acesta s-a prezentat ca lucrător al băncii „Moldindconbank” fără a se prezenta cum se numește și i-a comunicat că cineva dorește să-i sustragă de pe contul său bancar cu nr. *****o sumă mare de bani, comunicându-i că ea are în cont 7199,75 lei. De asemenea, i-a comunicat și numărul cardului bancar *****. Acesta i-a cerut datele cardului bancar, motivând că astfel va putea bloca contul pentru a preveni sustragerea banilor. În așa mod, ea i-a comunicat toate datele de pe card, după ce a finisat să vorbească cu persoana dată, a încercat să intre pe contul bancar ce-i aparține cu ajutorul telefonului mobil prin programa internet Banking, însă nu putea. Văzând acest lucru, a telefonat la numărul *****, de pe care a fost telefonată prin intermediul aplicației „Viber” însă nimeni nu i-a răspuns. De asemenea, de pe profil a dispărut insigna „Moldindconbank”. În continuare, a telefonat la linia fierbinte, unde i-a răspuns un domn angajat al „Moldondconbank”, care în urma verificărilor i-a comunicat că cardul bancar este blocat. Tot el, i-a comunicat să plece la filiala băncii să-și deblocheze cardul bancar. Ulterior, a plecat la filiala „Moldindconbank” din comuna Coșnița, unde a rugat angajatele băncii să-i verifice contul său bancar. În urma verificării, acestea i-au comunicat că pe contul ce-i aparține sunt doar 3 lei și 88 de bani, astfel suma de 7195,75 lei a dispărut. Angajatele sus menționate i-au eliberat un extras ce confirmă că suma de bani lipsește de pe cardul bancar, după care i-a fost deblocat contul bancar și eliberat un alt card. Ulterior, a plecat la sectorul de poliție Coșnița, unde a depus o plângere pe cazul dat. (f.d. 30);

- **Declarațiile martorului Moraru Dorin**, care a declarat că este originar din *****, însă de aproximativ 2 ani, locuiește în mun. Chișinău. La moment deține cartela SIM cu nr. *****și telefonul mobil de model „Samsung Galaxy A 51”. Telefonul respectiv, îl are din anul 2020, însă, până la acest telefon, a deținut unul de model „Samsung Galaxy M10” de culoare albastră. Telefonul respectiv, avea două cartele SIM, numărul de IMEI nu și-l amintește. A mai declarat că în anul 2019, a făcut cunoștință cu cet. Pascaru Cătălin *****, care la acel moment locuia în mun. Chișinău sectorul Botanica, strada Independenței. Nu-și amintește adresa exactă, dar ei se întâlneau des pe str. Independenței, în așa mod devenind prieteni. În luna august sau septembrie a anului 2020, Pascaru Cătălin l-a rugat pe el să cumpere pentru el, dar din numele lui un telefon în credit, iar el, lunar va achita ratele. I-a refuzat această propunere comunicându-i că el deja a cumpărat un telefon în credit de model ”Samsung A 51”, dar i-a comunicat că poate să-i împrumute telefonul său mobil vechi de model „Samsung Galaxy M10” pe care la acel moment nu îl folosea, propunere, care a fost acceptată de către Pascaru Cătălin C. I-a transmis acestuia telefonul mobil de model „Samsung Galaxy M10”, de care acesta s-a folosit aproximativ până la sfârșitul lunii ianuarie 2021, începutul lunii februarie 2021. Permanent îl contacta pe Pascaru Cătălin la numărul de telefon *****, dar posibil acesta să fi avut și alte numere de telefon pe care nu le cunoaște. La data de 04 ianuarie 2021 i-a comunicat lui Pascaru Cătălin, că ar fi necesar să-i întoarcă telefonul mobil de model „Samsung Galaxy M10”, dar la acel moment acesta i-a comunicat că nu se află în mun. Chișinău și că i-i va transmite telefonul când va reveni în oraș. Ulterior, la sfârșitul lunii ianuarie 2021, începutul lunii februarie 2021, s-a întâlnit cu Pascaru Cătălin, în mun. Chișinău, pe str. Independenței, unde i-a întors telefonul mobil de model „Samsung Galaxy M10”. După ce a primit de la el telefonul mobil, i-a permis prietenei sale (Ludmila) să se folosească de el, iar ultima s-a folosit de acest telefon până când acesta s-a deteriorat. A concretizat faptul că din luna august 2020 și până la începutul lunii februarie 2021, telefonul de model „Samsung Galaxy M10” s-a aflat doar în gestiunea cet. Pascaru Cătălin.

Fiind audiat suplimentar, a declarat că la moment păstrează la el telefonul mobil de model „Samsung Galaxy M10” și că în acest telefon are numerele de IMEI 1: *****și numărul de IMEI 2: *****, telefonul nu mai este funcțional, fiind deteriorat. (f.d.92-94).

4.5. Mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședință de judecată:

- **Plângerea cet. Căuia Irina**, prin care se sesizează organul de urmărire penală despre crima comisă, denunț ce a servit drept temei pentru pornirea urmăririi penale. (f.d.19);

- **Procesul verbal de ridicare și examinare a obiectului** - a telefonului mobil de model ”Oppo A9”, care aparține părții vătămate Căuia Irina, prin intermediul căruia s-a constatat că acesta are numerele de IMEI 1: *****și IMEI 2: *****și pe telefonul respectiv, la ora 14³⁴, prin intermediul aplicației ”Viber” a primit un apel cu durată de 03 min. 01 sec. de la numărul de telefon +*****. (f.d.36);

- **Procesul verbal de examinare a documentului** - a extrasului din contract, prin intermediul căruia s-a constatat că contul deschis de către cet. Căuia Irina la ”Moldincombank” este *****și a extrasului din balanța contului, fiind constatat faptul că de pe contul respectiv, la data de 01 ianuarie 2021, la orele 14⁴¹, 14⁴⁶ și 14⁴⁷, au fost efectuate trei plăți virtuale unice prin sistemul operațional ”RUS, Moskva, QWB” gestionat de către

”QIWI BANK” SA din or. Moscova în sumă de 6500,90 lei, 464, 35 lei si respectiv 234,50 lei. (f.d.40);

- **Procesul verbal de examinare a documentului** - a descifrărilor convorbirilor telefonice, prin intermediul căruia s-a constatat că de pe cartela SIM cu nr. *****, care a fost introdusă în telefonul mobil cu nr. IMEI *****, la data de 01 ianuarie 2021, au fost efectuate 5 apeluri la numărul +*****. (f.d.58);

- **Raportul ofițerului de investigații** a SII IP Dubăsari Dumitru Frumuzachi, care a constatat că nr. de IMEI *****, aparține telefonului mobil de model ”Samsung M10”. (f.d.91);

- **Procesul verbal de ridicare și examinare a obiectului** - a telefonului mobil de model ”Samsung M10” cu nr. IMEI ***** ridicat de la martorul Moraru D. (f.d.96);

- **Procesul verbal de examinare a documentului** - a descifrărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul mobil cu nr. IMEI *****, prin intermediul căruia se constată că la data de 01 ianuarie 2021, în telefonul respectiv a fost introdusă cartela SIM cu nr. *****, care aparține cet. Pascaru Cătălin *****. (f.d.89);

Analiza probelor și încadrarea juridică.

5.1. În acord cu art. 93 alin. (1) CPP RM, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

5.2. În corespundere cu art. 101 alin. (1), (2) CPP RM, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

5.3. La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, § 33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

5.4. Pe plan național, art. 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar art. 95 alin. (2) din Codul de procedură penală stabilește că, problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

5.5. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că, partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

5.6. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

5.7. Mai mult ca atât, aprecierea declarațiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depozițiile acestuia coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate și acceptate de inculpat, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptelor infracționale cu vinovăție, pe care ultimul le-a recunoscut, opinând pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

5.8. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

5.9. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriilor întocmite, acțiunile lui Pascaru Cătălin ***** au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c),d) din Codul penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase*, cauzându-i părții vătămate Căuia Irina o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 7199,75 lei, iar infracțiunea a fost comisă la 01 ianuarie 2021.

5.10. Astfel, acțiunile acestuia prevăzute la art. 190 alin.(1) Cod penal, urmează a fi reîncadrate după cum urmează *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare*.

5.11. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al

aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993*” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

5.12. Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364¹ din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, acțiunile căruia instanța le încadrează în acest caz de învinuire, în conformitate cu prevederile articolului 190 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova.

5.13. Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Pascaru Cătălin ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, instanța conchide că apreciind probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a ajuns la concluzia prezenței faptului infracțiunii în acest caz și al vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, încadrând juridic corect acțiunile acestuia în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal.

5.14. Astfel, instanța precizează că fapta infracțiunii se demonstrează indubitabil prin declarațiile părții vătămate Căuia Irina, ultima a indicat asupra faptului că „...la data de 01.01.2021, aproximativ la ora 14:34 min., în timp ce se afla acasă, prin intermediul aplicației „Viber” a fost telefonată de o persoană de gen masculin, necunoscută, de pe numărul de telefon *****...”.

Veridicitatea declarațiilor părții vătămate Căuia Irina se mai confirmă prin procesul verbal de ridicare și examinare a obiectului, a telefonului mobil de model „Oppo A9”, care aparține părții vătămate Căuia Irina, prin intermediul căruia s-a constatat că acesta are numerele de IMEI 1: *****și IMEI 2: *****și pe telefonul respectiv, la ora 14:34 min, prin intermediul aplicației „Viber” primit un apel cu durata de 03 min. 01 sec. de la numărul de telefon +*****, astfel demonstrându-se veridicitatea declarațiilor.

5.15. În consecutivitatea acestor evenimente, conform procesului verbal de examinare a documentului, a descifrărilor convorbirilor telefonice, prin intermediul căruia s-a constatat că de pe cartela SIM cu nr. *****, care a fost introdusă în telefonul mobil cu nr. IMEI *****, la data de 01 ianuarie 2021, au fost efectuate 5 apeluri la numărul +*****.

5.16. Circumstanțele enumerate se confirmă și prin raportul ofițerului de investigații a Sil IP Dubăsari Dumitru Frumuzachi, care a constatat că nr. de IMEI *****, aparține telefonului mobil de model „Samsung M10”, iar potrivit procesului-verbal de ridicare și examinare a obiectului, a telefonului mobil de model „Samsung M10” cu nr. IMEI ***** ridicat de la martorul Moraru Dorin.

5.17. În consecutivitatea acestor evenimente, veridicitatea acestora se mai confirmă prin declarațiile matorului Moraru Dorin, ultimul a declarat că „...A concretizat faptul că din luna august 2020 și până la începutul lunii februarie 2021, telefonul de model „Samsung Galaxy M10” s-a aflat doar în gestiunea cet. Pascaru Cătălin... ”, iar conform procesului -

verbal de examinare a documentului - a descifrărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul mobil cu nr. IMEI *****, prin intermediul căruia se constată că la data de 01 ianuarie 2021, în telefonul respectiv a fost introdusă cartela SIM cu nr. *****, care aparține cet. Pascaru Cătălin *****.

5.18. La caz, în baza probelor enumerate anterior, se constată faptul, că telefonul mobil de model „Samsung Galaxy M10” și cartela SIM cu nr. *****, cât și cartela SIM cu nr. ***** introdusă ulterior în același dispozitiv, se aflau în mod continuu în posesia inculpatului Pascaru Cătălin ***** în perioada comiterii infracțiunii, ceea ce permite stabilirea faptului că anume acesta a inițiat apelul telefonic către partea vătămată, a obținut datele cardului bancar sub pretext mincinos a realizat tranzacțiile prin care au fost sustrate mijloacele bănești prin inducerea în eroare a părții vătămate Căuia Irina.

5.19. Instanța precizează că circumstanțele cazului incriminat, după cum au fost apreciate de instanță în baza probelor enumerate anterior, sunt descrise amănunțit de către inculpat și corespund integral celor analizate și constatate de instanță, semn care atribuie poziției inculpatului un caracter veridic a celor declarate, iar prin urmare se confirmă fapta infracțiunii de care a fost acuzat, cât și comiterea sa cu vinovăție de către Pascaru Cătălin *****.

Astfel, inculpatul, acceptând să ofere declarații în ședință de judecată, a confirmat integral cele descrise *supra* prin argumente plauzibile și detaliate, despre modalitatea comiterii faptei, fără să fie înregistrate anumite inadvertențe în declarații, ba mai mult acesta indică aproape identic depozițiilor expuse de părțile vătămate, chiar dacă atestă trăsături subiective, prin care încearcă să-și motiveze acțiunile sale ca fiind cauzate de starea de ebrietate, apreciate de instanță ca fiind lipsite de argumente plauzibile în acest sens.

5.20. În același context, instanța opinează că declarațiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependență de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanțe, însă în esență informația obținută este aceeași și nu afectează probatoriul în cauza penală, iar în consecință, instanța consideră drept veridică informația furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitorii și coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație, la caz de inculpat, apreciată în cumul cu alte mijloace de probă.

Mai mult, aprecierea declarațiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depozițiile acestuia coroborează și se susțin reciproc cu alte mijloace de probă administrate în procesul penal, relevante în acest sens și care demonstrează comiterea faptelor infracționale cu vinovăție.

5.21. Mai mult ca atât, instanța statuează că doar inculpatul care a comis cu adevărat o faptă infracțională și partea vătămată, pot explica în detaliu evenimentele unei fapte infracționale comise, or numai aceștia cunosc cel mai corect și mai adevărat circumstanțele cazului, iar în contextul unor declarații veridice, coroborate în ansamblu cu alte mijloace de

probă, care se susțin reciproc, denotă existența cu certitudine a faptelor infracțiunii, conform celor expuse de Pascaru Cătălin ***** și exemplificate în actul de învinuire.

5.22. *Cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui Pascaru Cătălin ***** la răspundere penală*, conform încadrării juridice în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată consideră necesar ca inculpatul Pascaru Cătălin ***** să fie condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, conform actelor de învinuire, reieșind din considerentele enumerate *infra*, precum și din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul Pascaru Cătălin ***** a comis infracțiunea incriminată, conform relatărilor susținute *supra*.

5.23. În acest mod, instanța constată că în contextul infracțiunii, inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, care are un caracter complex, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar acțiunea adiacentă fiind exprimată în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (*în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic*) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

De asemenea, *obiectul juridic secundar* al escrocheriei în spețe, îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea și buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea și executarea unui act juridic, alterate prin manoperele frauduloase ale inculpatului.

Obiectul material al infracțiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor, în spețe existând în telefonul mobil dobândit ilicit.

5.24. Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate lui Pascaru Cătălin *****, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (*în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic*) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

Urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, a cărui mărime se valorifică în echivalentul unui quantum bănesc, manifestă un caracter considerabil pentru partea vătămată, iar legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile este una dovedită prin probe administrate la faza de urmărire penală, descrise anterior.

Cu referire la prejudiciul considerabil, instanța atestă că potrivit art. 126 alin. (2) din Codul penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în

considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În speță, este relevant a menționa că prin Legea nr.136 din 06.06.24, în vigoare 07.09.2024, art.126 alin.(2) Cod penal a fost expus în următoarea redacție: "*se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrate, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei*".

Conform art.18 Cod Contravențional și art.126 Cod penal rezultă că daunele în proporții mici, constituie daunele care la momentul săvârșirii contravenției nu depășesc 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei, iar proporții considerabile sau esențiale - mai mult de 10 de salarii.

În baza Hotărârii Guvernului nr. 923 din 22 decembrie 2020 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2021, salariul mediu pe economie era de 8 716 lei.

Instanța de judecată notează că conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriu prejudiciul cauzat părții vătămate Căuia Irina este de 7199,75 lei.

Conform art.10 alin.(1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

La caz, instanța de judecată notează că prejudiciul invocat în ordonanța de învinuire și rechizitoriu emise în privința lui Pascaru Cătălin ***** nu depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, pentru a putea constitui un prejudiciu considerabil, fapt care, face să decadă și să nu fie reținută în învinuirea incriminată în acțiunile inculpatului Pascaru Cătălin „*daune considerabile*”.

Instanța mai reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

La cazul dedus judecării acest fapt se dovedește prin declarațiile părții vătămate Căuia Irina, precum și procesului-verbal de examinare a documentului, a extrasului din contract, prin intermediul căruia s-a constatat că contul deschis de către cet. Căuia Irina la „Moldinconbank” este *****și a extrasului din balanța contului, fiind constatat faptul că de pe contul respectiv, la data de 01 ianuarie 2021, la orele 14:41 min., 14:46 min. și 14:47 min., au fost efectuate trei plăți virtuale unice prin sistemul operațional „RUS, Moskva, QWB” gestionat de către „QIWI BANK” SA din or. Moscova în sumă de 6500,90 lei, 464, 35 lei și respectiv 234,50 lei, care indică direct la modul în care a dispus de bunurile dobândite inculpatul, probe ce coroborează între ele și stabilesc în acțiunile lui Pascaru

Cătălin ***** obținerii unui profit financiar.

Astfel, se demonstrează existența faptei prejudiciabile, respectiv dobândirea ilicită a mijloacelor bănești în sumă de 7199,75 lei de pe contul părții vătămate către inculpatul Pascaru Cătălin. Cele trei tranzacții succesive, realizate imediat după obținerea datelor cardului, confirmă caracterul intenționat al acțiunilor, precum și faptul că dobândirea ilicită a mijloacelor bănești nu a fost un rezultat întâmplător, ci consecința directă a inducerii în eroare exercitate asupra părții vătămate prin simularea calității de angajat al băncii.

Totodată, inducerea în eroare a părților vătămate prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și calităților substanțiale ale obiectului actului juridic nul sau anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv a inculpatului, impune instanței ideea că la caz, consimțământul victimei a fost viciat la momentul transmiterii rechizitelor cardului bancar prin manopere frauduloase comise cu intenție de către autorul infracțiunii, care i-a creat victimei o reprezentare falsă a realității.

Mai exact, inculpatul a solicitat victimei să-i transmită rechizitelor cardului bancar, abuzând de încrederea acordată și prezentându-se că este angajat al „Moldindconbank” și prezentându-i date eronate că terțe persoane fac tentative de sustragere a mijloacelor bănești de pe contul său, inculpatul a determinat partea vătămată să furnizeze datele cardului.

La caz, circumstanțele de fapt privind fapta prejudiciabilă comisă și condițiile acesteia sunt confirmate exclusiv de inculpat atît în ședință de judecată, iar astfel, instanța conchide că inculpatul a oferit declarații similare după conținut, care nu afectează probatoriul pe marginea cauzei penale și confirmă circumstanțele de fapt pentru care este învinuit.

Mai mult ca atît, instanța consideră că inculpatul Pascaru Cătălin ***** , conștientizând consecințele recunoașterii vinovăției, nu a deviat substanțial de la cele expuse și astfel consolidează veridicitatea declarațiilor sale, oferindu-le încredere.

5.25. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de escrocherie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Pascaru Cătălin *****.

Instanța de judecată reține faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția sa în ședință de judecată, oferind detalii despre modul dobândirii ilicite a bunurilor, declarații care sunt apreciate ca veridice din motivul coroborării acestora cu alte mijloace de probă administrate la faza urmăririi penale privind modul, timpul și locul comiterii infracțiunii, dar și din lipsa oricăror discrepanțe semnificative dintre acestea.

Concomitent, instanța a constatat prezența semnului obligatoriu care confirmă prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunii, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatului Pascaru Cătălin ***** care a acționat cu intenție directă, întrucât acesta a urmărit, încă de la momentul contactării părții vătămate, obținerea datelor cardului bancar și însușirea mijloacelor financiare ce îi aparțineau ultimei. Modalitatea de executare a acțiunii, respectiv simularea calității de reprezentant a unei bănci, cunoașterea exactă a sumei existente pe contul părții vătămate și efectuarea imediată a tranzacțiilor după obținerea datelor bancare, demonstrează o voință conștientă îndreptată spre producerea urmărilor prejudiciabile.

5.26. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. La caz, instanța atestă că inculpatul Pascaru Cătălin ***** a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației (f.d.125) și este născut pe ***** , nu se află la evidența medicului psihiatru sau a medicului narcolog (f.d.127, 129) și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

5.27. Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului Pascaru Cătălin ***** în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal pentru cazul pendinte, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Pascaru Cătălin ***** la răspundere penală.

Referitor la stabilirea categoriei și a termenului de pedeapsă

6.1. Acuzatorul de stat *Liliana Beșliu*, în debaterile judiciare a solicitat a-l recunoaște vinovat pe Pascaru Cătălin ***** , de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, în conformitate cu **art. 60 Cod penal**, procesul penal fiind încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

6.2. *Partea vătămată Căuia Irina ****** în cadrul debaterilor judiciare a invocat faptul că careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpatul Pascaru Cătălin ***** nu are. Prejudiciul cauzat i-a fost restituit.

6.3. *Apărătorul Pîslaru Vitalie, care acționează în interesele inculpatului Pascaru Cătălin ******, a solicitat încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților.

6.4. *Inculpatul Pascaru Cătălin ****** a reiterat că sincer se căiește de cele comise, totodată susținând poziția apărătorului său.

6.5. Instanța de judecată, va respinge solicitarea acuzatorului de stat, privind aplicarea prevederilor art. art. 60 Cod penal, cu dispunerea încetării procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

6.6. Instanța de judecată menționează asupra faptului că, potrivit materialelor cauzei penale în privința lui Pascaru Cătălin ***** la data de 10 noiembrie 2021 a fost pornit dosar de căutare nr. 2021020481 din 10.11.2021. La data de 25 noiembrie prin ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Râșcani, Nicolae Gurev, s-a dispus suspendarea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2021130019.

Potrivit procesului verbal de reținere Pascaru Cătălin ***** a fost reținut în temeiul art.166 CPP la data de **03 iulie 2025, ora 19 și 30 min.**

Prin ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Râșcani, Nicolae Gurev din 04 iulie 2025 s-a dispus reluarea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2021130019.

6.7. Conform dispoziției art.60 alin. (4) CP - *prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.*

Iar potrivit dispoziției art.60 alin. (5) CP - *curgerea prescripției se suspendă dacă*

persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

6.8. Prin urmare, reieșind din cele menționate, la caz în privința inculpatului Pascaru Cătălin ***** nu sunt aplicabile prevederile art. 60 alin. (1) din Codul penal (*în vigoare la data comiterii faptei*), Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: *b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave;*

6.9. Ținând cont de faptul că încheierea unei tranzacții de împăcare între părți, poate atrage după sine încetarea procesului penal în ședința de judecată, dat fiind faptul că în cadrul ședinței de judecată din data de 10 februarie 2026 partea vătămată Căuia Irina și inculpatul Pascaru Cătălin *****, și-au exprimat definitiv acordul de împăcare, instanța de judecată a admis în principiu cererile acestora și a procedat la examinarea cauzei conform prevederilor art.109 Cod penal și art.art.332, 350 Cod de procedură penală.

6.10. Împăcarea părților poate constitui temei de înlăturare a răspunderii penale în cadrul ședinței preliminare, în baza art.332, 350 Cod de procedură penală, fără ca să fie necesar examinarea probatoriului, instanța de judecată urmând să verifice dacă sunt întrunite condițiile stabilite de art.109 Cod penal, și, în cazul în care acestea sunt prezente, procesul penal urmează a fi încetat fără examinarea cauzei în fond, iar în asemenea situație, nu este nici necesar, și nici posibil ca instanța de judecată să se expună asupra vinovăției inculpatului, întrucât probele nu au fost examinate.

Totodată, instanța de judecată reține că încetarea procesului penal pe motivul împăcării părților constituie un temei de ne reabilitare, iar în asemenea condiții, sentința de încetare poate fi luată în considerare de organele de urmărire penală sau de instanțele de judecată dacă în viitor inculpatul va mai compărea pe banca acuzaților.

6.11. În cadrul ședinței de judecată inculpatul Pascaru Cătălin ***** a înaintat o cerere prin care a solicitat încetarea procesului penal, în legătură cu faptul că a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate Căuia Irina, prin comiterea infracțiunii.

Potrivit aceleiași cereri se atestă că partea vătămată Rașcan David Vladic, prin înscris olograf a confirmat că susține cererea privind încetarea procesului penal pornit în privința lui Pascaru Cătălin *****, fapt pe care l-a declarat verbal și în cadrul ședinței de judecată.

6.12. Conform Ordonanței de punere sub învinuire dar și conform Rechizitoriului, inculpatul Pascaru Cătălin ***** a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal.

6.13. Conform prevederilor art. 16 alin. (3) CP RM, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv.

6.14. Astfel, după caracterul și gradul prejudiciabil, prin prisma art. 16 alin. (3) din Codul penal al RM, infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (1) din Codul penal la data comiterii infracțiunii și anume 01 ianuarie 2021, se pedepsește se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 în vigoare din 07.09.2024 au fost operate modificări agravând situația inculpatului, iar pedeapsa prevăzută de lege pentru această infracțiune la data pronunțării prezentei sentințe, este se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 1000 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

În corespundere cu art. 10 Cod penal, (1) *Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.*

(2) *Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.*

6.15. Prin urmare, instanța constată, că prin prisma modificărilor operate în Codul penal prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța va aplica prevederile Legii în vigoare la data săvîrșirii infracțiunii **11 iunie 2021**, care prevedea o pedeapsă mai ușoară și ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea, or, pedeapsa prevăzută de Legea nr. 136 înrăutățește situația inculpatului.

6.16. În conformitate cu prevederile art.350 alin.(1) Cod de procedură penală, dacă în ședința preliminară s-au constatat temeiurile prevăzute în art.332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

În corespundere cu art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct. 5)–9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

6.17. La fel, conform prevederilor art.285 alin.(2) pct.1) Cod de procedura penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod, precum și dacă există cel puțin una din cauzele prevăzute la art. 53 din Codul penal sau dacă se constată că: plângerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată, a fost încheiată o tranzacție în cadrul procesului de mediere sau părțile s-au împăcat – în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plîngerii prealabile sau legea penală permite împăcarea.

6.18. Potrivit prevederilor art.275 alin.(6) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care lipsește plângerea victimei în cazurile în care urmărirea penală începe, conform art.276, numai în baza plîngerii acesteia sau plângerea prealabilă a fost retrasă.

6.19. La caz, conform prevederilor art. 109 Cod penal, (1) *Împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la capitolele II–III, V–VI și la art.264 alin.(1) din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința ei nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca urmare a împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani. În cazul minorilor, împăcarea părților poate fi aplicată și pentru infracțiuni ușoare sau*

mai puțin grave, prevăzute la capitolul IV din Partea specială, precum și pentru infracțiuni grave, prevăzute la capitolele II–III și V–VI din Partea specială.

(2) Împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

(3) Pentru persoanele lipsite de capacitate de exercițiu, împăcarea se face de reprezentanții lor legali. Cei cu capacitate de exercițiu restrînsă se pot împăca cu încuviințarea persoanelor prevăzute de lege.

(4) Împăcarea nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit asupra minorilor infracțiunile prevăzute la art. 171–175¹, cu excepția infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, dacă acestea au fost săvârșite de către minori, sau în cazul infracțiunilor săvârșite asupra minorilor prevăzute la art. 201, 206, 208, 208¹ și 208².

6.20. Prin urmare, conform materialelor cauzei penale se constată faptul, că inculpatul Pascaru Cătălin ***** anterior a fost tras la răspunderea penală, pentru săvârșirea infracțiunilor similare. Astfel conform Registrului Informației Criminalistice și Criminologice se atestă că :

1. prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2017 în baza art.287 al. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă de 3 ani închisoare, conform art. 90 Cod penal suspendat condiționat pe un termen de 2 ani. Menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017.

2. prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 15 ianuarie 2024 în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal al RM. S-a încetat procesul penal pornit în temeiul Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021.

6.21. Totodată conform prevederilor art. 111 Cod penal, (1) Se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele: a) liberate de pedeapsă penală; b) liberate, potrivit actului de amnistie, de răspunderea penală; c) liberate, potrivit actului de amnistie sau grațiere, de executarea pedepsei pronunțate prin sentința de condamnare; d) condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei dacă, în termenul de probă, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu a fost anulată; e) condamnate la o pedeapsă mai blîndă decît închisoarea – după executarea pedepsei; f) - exclusă. g) condamnate la închisoare pentru săvîrșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave – dacă au expirat 2 ani după executarea pedepsei; h) condamnate la închisoare pentru săvîrșirea unei infracțiuni grave – dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei; i) condamnate la închisoare pentru săvîrșirea unei infracțiuni deosebit de grave – dacă au expirat 8 ani după executarea pedepsei; j) condamnate la închisoare pentru săvîrșirea unei infracțiuni excepțional de grave – dacă au expirat 10 ani după executarea pedepsei.

(2) Dacă condamnatul, în modul stabilit de lege, a fost liberat înainte de termen de executarea pedepsei sau partea neexecutată a pedepsei i-a fost înlocuită cu o pedeapsă mai blîndă, termenul stingerii antecedentelor penale se calculează pornindu-se de la termenul real al pedepsei executate, din momentul liberării de executarea pedepsei principale și complementare.

(3) Stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

6.22. În speță, instanța de judecată reține că art.109 Cod penal, permite împăcarea părților în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

6.23. Potrivit informației privind trecutul infracțional al inculpatului Pascaru Cătălin ***** /f.d.38/, se atestă că acesta a fost anterior atras la răspundere penală, neavând antecedente penale fiind liberate, potrivit actului de amnistie, de răspunderea penală, prin urmare acesta întrunește condițiile impuse de art.109 alin.(1) Cod penal.

6.24. Prin conținutul cererii consemnate atât de către inculpatul Pascaru Cătălin *****, cât și de partea vătămată Căuia Irina, susținută în ședință de către toți participanții la proces, instanța de judecată a constatat că părțile au ajuns la o împăcare în privința tuturor aspectelor legate de infracțiunea imputată lui Pascaru Cătălin *****, prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal.

6.25. Astfel, instanța de judecată atestă că tranzacția de împăcare se referă la faptul că Pascaru Cătălin *****, la data de 01 ianuarie 2021, în jurul orei 14³⁰, prin inducerea în eroare a cet. Căuia Irina, contactând-o telefonic prin rețeaua "Viber" de pe numărul de telefon *****, prezentându-i ca adevărată fapta mincinoasă că este angajat al BC "Moldincondbank" SA și prezentând-ui date eronate că terțe persoane fac tentative de sustragere a mijloacelor bănești de pe contul său, i-a solicitat transmiterea rechizitelor cardului bancar în vederea blocării contului și prevenirea sustragerii mijloacelor financiare. În continuare, intrând în posesia datelor cardului bancar, în aceeași zi, la orele 14⁴¹, 14⁴⁶ și 14⁴⁷, de pe cardul cet. Căuia Irina a efectuat trei plăți virtuale unice prin sistemul operațional "RUS, Moskva, QWB" gestionat de către "QIWI BANK" SA din or. Moscova în sumă de 6500,90 lei, 464, 35 lei și respectiv 234,50 lei, astfel, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 7199,75 lei.

6.26. Prin conținutul cererii depuse, dar și potrivit poziției expuse în cadrul ședinței, instanța de judecată a stabilit cu certitudine că partea vătămată Căuia Irina în mod necondiționat nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpatul Pascaru Cătălin *****, iar în acest sens solicitând încetarea procesului penal.

Pe cale de consecință, instanța de judecată consideră că sunt întrunite condițiile cumulative, stabilite de art.109 Cod penal, și este posibilă încetarea procesului penal de învinuire a lui Pascaru Cătălin ***** privind învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, în baza art.109 Cod penal.

Elocvent în aceste sens este că inculpatul a conștientizat necesitatea respectării legii penale, a reparat paguba cauzată prin infracțiune față de partea vătămată și căindu-se sincer de cele comise, a dat asigurări că va evita în viitor săvârșirea unor fapte similare.

6.27. Reieșind din cele menționate supra, instanța de judecată consideră că procesul penal de învinuire a lui Pascaru Cătălin ***** privind învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, urmează a fi încetat, cu înlăturarea răspunderii penale a acesteia, în legătură cu împăcarea părților.

Cu privire la măsura preventivă.

7.1. În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) al Codului de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile

acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

7.2. Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinței constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

7.3. În conformitate cu prevederile art. 176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

7.4. În temeiul art.175 alin.(2) din Codul de procedură penală, coroborat cu prevederile art. 176 alin. (1) din Codul de procedură penală, reieșind din considerentele că probe sau circumstanțe care ar impune asigurarea executării sentinței nu există, instanța nu consideră necesar a aplica măsură preventivă în privința inculpatului Pascaru Cătălin *****.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

8.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

8.2. Referitor la mijloacele materiale de probă, instanța de judecată reține că în cauzele penale pendinte au fost recunoscute în acest sens: - CD ce conține fișierele cu denumirea 1418, 78484439, raport rcp 90514_21,scrisoarea rcp 90514_21, 60347, eliberate de furnizorul de servicii de comunicații electronice SC Moldcell SA, SC Orange SA; SC Unite SA; - CD ce conține extrasul pe contract pentru data contabilizării 01.12.2020-02.02.2021, eliberat în privința contului bancar *****ce aparține cet. Căuia Irina - conform prevederilor art. 157 Cod procedură penală - de păstrat la materialele dosarului.

8.3. Corp delict – telefonul mobil de marca ”Samsung Galaxy M10” cu IMEI-urile 355546106371563 și *****1 ridicat prin procesul verbal de ridicare din 24.05.2021, de la cet. Moraru Dorin Anatolie, a.n. 21.08.2001, originar din s. Cobîlea r-nul Șoldănești, transmis spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delict IP Dubăsari (chitanța nr. 15 din 28 mai 2021/f.d.101), se restituie proprietarului legal cet. Moraru Dorin Anatolie din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

9.1. Potrivit materialelor cauzei penale și a anexei la rechizitoriu acțiune civilă nu a fost înaintată, cheltuieli judiciare nu au fost suportate, o careva măsură preventivă în privința inculpatului nu a fost aplicată.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv

circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art.109 Cod penal, art.art.162 alin.(1) pct.4), 275 pct.6), 285 alin.(2) p.1), 332, 341, 350, 364¹, 391 alin.(1) pct.1), 392-394, 396, 402 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de judecată, -

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaște vinovat Pascaru Cătălin ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal.

Procesul penal în cauza penală privind învinuirea lui Pascaru Cătălin *****, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, se încetează în legătură cu împăcarea părților.

Măsură preventivă în privința inculpatului Pascaru Cătălin ***** nu a fost aplicată.

Mijloacele materiale de probă - CD ce conține fișierele cu denumirea 1418, 78484439, raport rcp 90514_21, scrisoarea rcp 90514_21, 60347, eliberate de furnizorul de servicii de comunicații electronice SC Moldcell SA, SC Orange SA; SC Unite SA; - CD ce conține extrasul pe contract pentru data contabilizării 01.12.2020-02.02.2021, eliberat în privința contului bancar *****ce aparține cet. Căuia Irina - de păstrat la materialele dosarului.

8.3. Corp delict – telefonul mobil de marca ”Samsung Galaxy M10” cu IMEI-urile 355546106371563 și *****1 ridicat prin procesul verbal de ridicare din 24.05.2021, de la cet. Moraru Dorin Anatolie, a.n. 21.08.2001, originar din s. Cobîlea r-nul Șoldănești, transmis spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictu IP Dubăsari (chitanța nr. 15 din 28 mai 2021/f.d.101), se restituie proprietarului legal cet. Moraru Dorin Anatolie din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Sentința poate fi atacată în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la pronunțarea sentinței motivate, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecător
Postolachi

Tatiana

Copia corespunde originalului, Judecător